

Излиза седмично.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.
За 6 мѣсеки 2·50 лв.
винаги въ предплатата.

Неплатени писма не се приематъ.
Ржкописи назадъ не се връщатъ.

Единъ брой 10 стот.

Учителъ въ прогимназията дава уроци по френски и подготвя учащите се слаби.
Адресъ: ДОМЪ КАЛЧЕВЪ.

Д-ръ Д. Пъсичковъ

се прѣмѣсти въ домътъ на Г-нъ Хр. Върбеновъ (старата кѣща).

Приема болни.

4-4

Общинското самоуправление и гражданиството.

III.

Българскиятъ

Самоуправление

Въ миналия брой посочихме на онази прѣстъпна нехайност и апатия, съ които се отнася нашето гражданиство къмъ дѣйността на общинския съвѣтъ.

Ние не вѣрваме, че само едно разяснение и едно подканване на гражданинъ отъ общин. управление ще бѫдатъ резултатни. Вѣрно е, че огромната част отъ гражданинъ не познаватъ своите вѣрховни права, обаче и тѣзи, които ги познаватъ, нѣматъ не само навикъ да ги упражняватъ, но дори и желанието. Къмъ тази липса на навикъ се прибавятъ на много мѣста редъ технически неудобства. Засѣданията на всички общински съвѣти трѣба да бѫдатъ публични, но засѣдателнитѣ зали въ по-голѣмата част отъ общинитѣ, както за примѣръ нашата, сѫ тѣсни и непригодни за публика. И наистина, за единъ ненавикналъ на тази практика гражданинъ е тѣрдъ неловко да отиде и седне между съвѣтниците, когато тѣ засѣдаватъ. За публиката е необходимо специално място, както това е въ сѫдилищата. Трѣба специално пригответенитѣ за публиката скамейки сами да говорятъ на свѣнливия още нашъ гражданинъ за неговото неуспоримо право да присъствува при засѣданията на съвѣта. Сѫщото е и за членето на протоколитѣ. *До когато не се отреди една специална свободна стая въ всяка община, предназначена само за тая цѣль, тѣрдъ може ще бѫде за нашия гражданинъ да отиде и прѣдъ нескромнитѣ погледи на цѣла публика отъ писари и секретари да ти прѣлиства и чете протоколитѣ на съвѣта или да прѣглежда смыкитѣ на общината.*

Въ тази свободна стая гражданинъ могатъ свободно и продължително да прѣглеждатъ и видятъ всичко онова изъ дѣйността на общинския съвѣтъ и смыкитѣ на общината, което непосрѣдствено ги интересува.

Едно забравено гражданско право е да се правятъ бѣлѣжки и даватъ мнѣния по общинскитѣ работи.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

НЕЗАВИСИМЪ НАРОДЕНЪ ЛИСТЪ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

За обявления се плаща:

за гармонденъ редъ на I-ва стр.
50 ст., на IV-та стр. — 30 ст.За повече публикации се прави
особено споразумѣние.Съобщения, ржкописи и суми,
както и всичко относящо се до
вѣстника, се изпраща на адресъ:
Редакция въ „Народенъ Гласъ“—
гр. Плѣвенъ.

Единъ брой 10 стот.

Гражданинъ трѣба да упражнать това си право за доброто на общината. За тая цѣль намъ се струва, че е потрѣбно да се постави една специална кутия въ коридоритѣ на общината, или въ онази свободна стая за гражданинъ, за която говоримъ по-горѣ, и въ тази кутия гражданинъ да пускатъ своите писмени бѣлѣжки и мнѣния по всѣки, макаръ и най-дребенъ фактъ изъ живота на града, който не е съзренъ отъ общинските управници. Никога общинскиятъ контролъ не може да обгърне всички факти, и съобщенията на гражданинъ ще бѫдатъ въ услуга както на общинските управници, тѣй и за самите граждани.

Едноврѣмено съ това ще трѣба да се дава все по-голѣма гласностъ на общинските дѣла и смыкти. Цѣлата общинска дѣйностъ ще трѣба тѣй да се каже, да бѫде поставена подъ стѣклъ калпакъ, за да навикнатъ и гражданинъ да се вглеждатъ въ нея. *Само при такъвъ вглеждане на първо врѣме, което отпослѣ ще се прѣвърне въ единъ активенъ и ефикасенъ контролъ, ще можемъ да имаме истинско самоуправление въ общините и здрава гаранция противъ всичко злоупотрѣбление съ общинските интереси.*

Заемъ на нашата община.

I.

Вече близо двѣ години какъ се говори и приказва по различни мѣста, че нашата община ще прави заемъ. Докато едни виждатъ въ подобенъ актъ желание да се подигне града, да се издигне негово благоустройствство, да се издигне до положението на единъ модеренъ европейски градъ, който да бѫде приятно и сигурно отъ къмъ различни зарази обиталище за гражданинъ, други виждатъ въ подобенъ актъ най-груби лични материали интереси, за лично обогатяване, за „комисиони“ и т. п. Нискитѣ партизански страсти, „партизанщината“ и при този въпросъ, както и при всички други, се проявява тѣрдъ силно.

Ние ще се стремимъ да бѫдемъ далечъ отъ каквито и да било партизански давления или лични интереси и ще изкажемъ нашето обективно и незаинтересовано мнѣние въ редъ статии. За насъ този въпросъ е най-важния не само като най- капиталенъ изъ досегашната дѣйност на общинския съвѣтъ, но като въпросъ, който засега дѣлбоко непосрѣдственитѣ економически интереси на нашия гражданинъ, и рѣшението на който въ единъ или другъ смисълъ може да има сериозни послѣдици изобщо за града и гражданинъ. Заемъ на нашата община, за който

всички граждани вече знаятъ отъ подробното извлечение изъ протокола на общ. съвѣтъ, печатено въ миналия брой на вѣстника ни, е замисленъ отъ настоящите ни общински управници още прѣди близо двѣ години. Вече двѣ години какъ този въпросъ занимава отдѣлнитѣ членове на общинския съвѣтъ, а прѣзъ това врѣме е имало и нѣколко общи съвѣти по този въпросъ. Отъ справката, която направихме въ общината по заема се оказа, че общинския съвѣтъ е разисквалъ този въпросъ нѣколко пъти и едва сега, прѣди недѣля, излиза публично прѣдъ гражданинъ да имъ съобщи своето окончателно рѣшение за сключването на 5-милионенъ общински заемъ. Какви сѫ мотивитѣ на общинския съвѣтъ, които го кара да прибѣгне до сключването на този заемъ, сѫ вече извѣстни на всички граждани отъ печатения протоколъ - извлечение.

По тѣхъ ще се изкажемъ по-късно. За да има системъ въ нашето мнѣние по заема, което ще застѫпимъ въ вѣстника, ще трѣба да вѣрвимъ послѣдователно и разгледаме до край и всестранно изложението на общинския съвѣтъ по нуждата отъ заема и неговия размѣръ. Отъ идния брой ще почнемъ да разглеждаме подробно слѣднитѣ въпроси по общинския заемъ:

- I. Има ли нужда нашата община отъ заемъ?
2. За какво ще се употреби този заемъ?
3. Какъвъ заемъ трѣба да направи сега?
4. Възможенъ ли е заема и отговаря ли на бюджетните сили на нашата община?
5. Заключение.

Заемъ на дѣржавата.

Вече нѣколко мѣсеки у насъ ежедневната преса постоянно се занимава съ заема, който уговаряше въ Парижъ министра на финансите г. Салабашевъ. Този заемъ даваше изобилна храна на опозиционнитѣ вѣстници и ставаше причина на нѣколко пъти да прѣдѣзвѣшаватъ и пишатъ за министърска криза. Най-сетне, въпрѣки очакванията на всички, бѣлгарскиятъ министъ на финансите можа да уговори съ френската банка „Креди Мобилие Франс“ условията за единъ 100 миллионенъ заемъ. Прѣди два дни Б. Т. А. ни донесе слѣдното извѣстие:

„Бѣлгарската Телеграфна Агенция е упълномощена да заяви, че г. Салабашевъ, министър на финансите, който вчера се заврна отъ Парижъ, е успѣлъ да уговори съ французъ банка „Креди Мобилие Франс“ условията за единъ стомилионенъ $4\frac{1}{2}\%$ заемъ. Заемътъ е съ 86 сесионенъ курсъ, безъ специална гаранция, безъ жуисансъ и безъ задължителни покупки. Бѣлгарското правителство очаква разрешението на французското правителство за котиралието на заема. То вѣрва, че французъското правителство, което всѣкога се е

отнасяло благосклонно къмъ Бѣлгария, ще даде това разрешение“.

Трѣба да признаемъ, че този заемъ е гордост както на демократическото правителство, тѣй и на независимото царство Бѣлгария. Този е първия и единственъ нашъ заемъ безъ реални гаранции, безъ никакви покупки или жуисанси, а просто и чисто, „срѣщу довѣрието на младото бѣлгарско царство съ неговата свободолюбива вѣтръшна и миролюбива външна политика, дала на цѣлия свѣтъ да знае, че на Балканите има единъ малъкъ, но трѣзвенъ, пестеливъ и енергиченъ народъ, който не прави политика на фантазии, а реална политика, политика, която има за целъ да тури редъ и спокойствие вѣтръ въ страната, и да спечели почтила иуважението на външния култур. свѣтъ“.

„Тази политика бѣ достойно оцѣнена отъ финансия свѣтъ на паричното всемирно тѣржище и на Бѣлгария се даде онзи кредитъ, който има великиятъ народи“.

Наредъ съ политическата независимост идѣше да се извоюва и нашата економическа независимост. Ние знаемъ, че нашата пълна економическа независимост за дѣлги години само ще се желае, но въ настоящия моментъ Бѣлгария се призна за економически напълно самостоятелна; на нея се даде нужното довѣрие, за да може да получи стотина милиона пари на заемъ при увѣрението, че заемодавците свое времѣно ще си получатъ и лихвите и главницата.

Систематично управлявана злѣ, нашата млада дѣржава, току-що освободена отъ своето политическо робство, се намѣри подъ гнета на дваждъ по-тежкото економическо робство. Нашето младо княжество много скоро се постави подъ финансова опека на ония, които скъпо и прѣскъло му заемаха своите капитали. Въ началото срѣщу ипотека на желѣзопътните линии, по-послѣ срѣчу приходитъ отъ бандерола на тютюна и гербовия налогъ, кредиторътъ на Бѣлгария успѣха да вложатъ ключовете ни отъ дѣржавното съкровище въ рѣцѣ на свой прѣставител, който слѣдъ като прибере припадащето се за лихви и погашения на дѣржавните дѣлгове, прѣдава останътъ на бѣлгарския финансовъ министър за другите нужди на дѣржавния животъ.

Новата побѣда на правителството издигна Бѣлгария прѣдъ очите на цѣлия просвѣтъ и тѣрговски свѣтъ по-високо отъ окръжаващите я дѣржави.

На правителството остава слѣдъ тази нова побѣда да се прѣдаде на плодотворна културна работа, за вѣтръшното развитие и економическо напрѣдане на страната.

Единъ студентъ.

Изъ Плѣв. публична градска библиотека.

Слушаль бѣхъ отъ приятели, а често и тукъ-тамъ прочитахъ изъ вѣстниците, че уредбата на Плѣв. градска библиотека е първа по рода си у насъ, че съ тази си наредба тя се надига надъ Софийската Народна библиотека, която прѣзъ послѣднитѣ нѣколко мѣсеки бѣ заспала отново своя старъ и монотоненъ литеагрически сънъ.

Минавамъ прѣзъ прашнитѣ, улици на града, хвърлямъ любопитенъ погледъ къмъ новопостроенитѣ здания, които ме зачудиха, тѣй като бѣхъ минавъ прѣзъ града много отдавна — прѣди 8 години — и сега всичко е възродено, новъ Плѣвенъ е израсълъ, а стария еснафски Плѣвенъ съ неговитѣ слупени

колиби го нѣма, той вече не съществува. И наистина, само въ продължение на 8 години такъв прогресъ, това е удивително! Напрѣдъкът на Плѣвена е отъ естество да радва всѣки българи.

Тъй като трѣбаше да прѣстои само нѣколко часа, побѣзахъ прѣди всичко да видя многошумната му библиотека, за която бѣхъ и чель въ послѣдно врѣме, че ще я секвестиратъ за нѣкакви си дѣлъ на др.-во „Съгласие“! Да, какъвъ народъ сме ние българи!, другадѣ хората се свѣнчватъ и да приказватъ за подобни дѣла, тѣ биха дигнали цѣла общественна буря, биха спечелили цѣлото обществено мнѣніе, а у насъ! Никой не иска и да знае за това, всѣки си гледа личните интереси! Можно става на човѣка при подобни факти... но, да оставимъ на страна всичко това.

Питамъ нѣколко граждани, кждѣ се помѣщава градската библиотека, нѣкои ми казаха че не знаятъ, а други се задоволяваха съ кратки и студени отговори: по-нагорѣ, въ едно голѣмо здание. Най-сетиѣ едно момче, вѣстничарски продавачъ, има любезнота да ме заведе до вратите на библиотеката, като разбира се, трѣбаше да му дамъ нѣколко стотинки отъ скромната си студентска кесия.

Потропвамъ и влизамъ съ всичката си смѣлостъ на български студентъ, който едно врѣме бѣ вземалъ живо участие въ студентските бунтове и спечелилъ името на „буйна, непрѣклонена глава, непознаваща свойтѣ интереси“. — Добъръ денъ! — произнесохъ на търтене, сѣкашъ давамъ нѣкоя заповѣдь.

— Добъръ денъ, — ми се отговори бавно и тихо отъ единъ тихъ, скроменъ, гологлавъ, вече влѣзълъ въ години човѣкъ.

— Моля, кждѣ е библиотекарътъ, — запитвамъ съ извѣстна учтивостъ, която не е ми дилъ по природа.

— Азъ съмъ библиотекаръ, какво искате?

— А, вие сте библиотекарътъ! — да се запознаемъ! Искамъ да разгледамъ вашата библиотека, минавайки прѣвъзващия градъ, слушаль съмъ за нея, сегизъ-тогизъ съмъ и прочиталъ нѣщо за нейната уредба и сѫдба.

— Съ удоволствие, заповѣдайте — ми отговори любезно стариятъ библиотекаръ, който напусна своята работа, стана отъ работната си маса и съ видимо удоволствие се запъти къмъ каталога на библиотеката, разположенъ въ 10 специално пригответи чекмеджета, пълни съ фиши. — Ето, това е каталога на библиотеката ни, нареденъ по десетичната международна система, послѣдната дума на библиографията.

— Нѣма! — очудено се обѣрнахъ азъ. Та какъ е възможно това въ Плѣвенъ? Кои хора сѫ работили, колко години е реденъ този каталогъ? А какъ се ползвате отъ него? Кои сѫ негови прѣимущества? Нѣмате ли печатенъ каталогъ, както това е въ На-

родната библиотека? — Азъ го обсипахъ съ въпроси, а опитния и спокоечъ библиотекаръ ме гледаше и бавно почна да ми говори.

— Нашата библиотека по количеството на томовете си е по-бѣдна отъ Народната и Университетската библиотеки; нейното прѣимущество, ако искаете и всичкото й богатство прѣдъ тѣхъ, е настоящия каталогъ. Както виждате той е подѣленъ на десетъ отдѣли. Всѣки отдѣлъ се дѣли на нови десетъ подотѣли и т. н. Той е онзи инструментъ, който въ ръцѣтъ на компетентния четецъ може само въ продължение на нѣколко секунди, или най-много една-двѣ минути да му посочи всичката литература по извѣстенъ въпросъ, що го интересува, намираща се въ нашата библиотека — цѣли съчинения и отдѣлни статии въ списанията. Всичките книги сѫ класирани по отдѣли и специалности и веднага се намиратъ съ помощта на настоящия систематиченъ указателъ. Тъй напр. искате да знаете, каква литература имаме въ библиотеката си за Труда, — отдѣлъ Социални науки:

Теория на труда.

Организация на труда и т. н. Въ тѣзи рубрики сѫ събрани съчинения, относящи се изключително по теорията на труда, наречени по хронологиченъ редъ. Въ друга рубрика подъ сѫщата дума Трудъ се специално събиратъ съчиненията, третиращи Работническата заплата. Въ трета — „Трудъ и капиталъ“ — се събиратъ изобщо съчиненията по този въпросъ, включително и съчинения относящи се специално до Работничия въпросъ.

Това бѣ новость за менъ. Бавните, но сигурни указания на опитния библиотекаръ ме силно заинтересоваха. Поискахъ да видя какви съчинения и рубрики има по Етиката. Намирамъ:

История на етиката.

Лична етика.

Социална етика.

Сѣмейна етика.

Философия на етиката.

Индивидуална етика.

Полова етика и др.

Между прочемъ ми обѣрна внимание Етика на пресата, тѣй много необходима за нашата жълта преса, дѣто намѣрихъ нѣколко интересни съчинения. Азъ се увлѣкохъ въ каталога и като палаво дѣте почнахъ да обсипвамъ библиотекаря съ свойтѣ бѣзи и разнообразни въпроси. Менъ се искаше всичко да прѣгледамъ изведенажъ, въ продължение само на $\frac{1}{2}$ часъ, тѣй като искахъ да отдѣля отъ врѣмето си и за историческите знаменитости на града, пѣкъ и трѣба да се отива пешъ до гарата, която не е близо, а за това се иска врѣме.

Полюбопитствувахъ да видя какви съчинения има въ отдѣла „Възпитание“ — зеръ едно врѣме бѣхъ даскалъ, а знаете, професията отлага свойтѣ особености въ хората, а още повече, че на врѣмето „пописахъ“ и азъ нѣщичко изъ нашитѣ педагогически списания. Този отдѣлъ е раздѣленъ на повече

отъ 30 рубрики, въ всѣка отъ които има по нѣколко съчинения. Между прочемъ виждамъ: Сексуална педагогика, Теория и фактори при възпитанието. Възпитание на лѣнивите деца. Възпитание на глухонѣми и пр. и пр. Обѣрна ми по-голѣмо внимание рубриката, въ която се събиратъ съчинения по възпитанието и образоването въ разните страни, дѣто рубриката 37(1972) — това е библиографиченъ знакъ — е посвѣтена специално за събиране съчинения по възпитанието и учебното дѣло въ България. Напускамъ „длъжностния“ отдѣлъ и бѣзъ прѣминаване къмъ отдѣла „История“. Виждамъ рубриката „Епоха на възраждането“ (на България), дѣто грижливо се събиратъ съчиненията, третиращи епохата на възраждането отъ Паисия до подигането на Черковния въпросъ. Подъ рубриката „Богословие“ — специаленъ подотѣлъ въ каталога намѣрихъ съчинения и статии, отъ които може човѣкъ достатъчно да се освѣти по този въпросъ. Бѣзъ минаване къмъ отдѣла „Литература“. Намирамъ купъ книги, посвѣтени върху историята, философията, теорията и естетиката на литератураната. Тукъ се спиратъ и бавно разглеждамъ заглавията на книгите — зеръ и азъ съмъ „литераторъ-студентъ“ и тѣзи въпроси ме живо интересуватъ. Но, що да се прави, неможе човѣкъ да има у дома си тѣзи книги, а нѣкои отъ тѣхъ бѣхъ търсилъ въ София, и никдѣ не ги намѣрихъ, а въ този провинциаленъ кѫтъ тѣ почиватъ, вѣроятно, въ забвение! Та и какво ли общо има философията и естетиката на литератураната съ еснафския и дребнавъ всѣкидневенъ животъ въ провинцията... но да оставя очудванията на страна. Този отдѣлъ е свѣрзанъ съ теорията, философията и историята на изящните изкуства. Какъвъ интересенъ отдѣлъ! Тукъ ще намѣрихъ рубрики върху историята на всички литературни школи, течения: романтизъмъ, реализъмъ, натурализъмъ, символизъмъ, декадентство, мистицизъмъ и пр. Тукъ виждамъ и купъ съчинения върху историята на изящните изкуства, а сѫщо и най- подробните рубрики за архитектура, живописъ, скулптура, фотография, гравюровство, игри, театъръ и пр. Минавамъ най-сетиѣ къмъ отдѣла „Българска литература“. Тоя отдѣлъ обема повече отъ 30 рубрики, но по броя на фишите личи, че материалътъ що има библиотекаръ сѫ малъко, но пѣкъ каква ли литература имамъ? Поглеждамъ: „Български романъ“; тукъ сѫ събрани всички наши романи отъ 80-тѣхъ години до днесъ. Въ отдѣла „Комедии“ намѣрихъ книги отъ 1860-тѣхъ години до днесъ — хронологично наредени.

Поглеждамъ часовника и виждамъ, че съмъ прѣстоѧлъ цѣлъ часъ. Уважаемиятъ библиотекаръ продължава да ми посочва все нови и нови отдѣли, обаче азъ трѣбаше да му заꙗвъ, че немога повече да прѣстоѧ и трѣба да заминавамъ. Съ своята услужливостъ, която никога нѣма да забравя, ме разведе да видя хранилището и читалнята

на библиотеката. Слѣдъ туй азъ, разбира се, му благодарихъ и замолихъ да ме извини, за дѣто му отнѣхъ толкозъ много врѣме. И доволниятъ библиотекаръ ми стисна рѣката, пожелаи добъръ пътъ и повторно идвane, и съ усмивка ме изпрати. Съ отчета на библиотеката въ рѣка азъ потеглихъ отново къмъ гарата пешъ, тѣй като врѣмето наближаваше за трена.

Унесенъ въ уредбата на библиотеката азъ продължавахъ да мисля: дали тѣзи провинциалисти заслужаватъ такава библиотека? Не е ли по-добъръ да се секвестира отъ пристава, когато нѣма кой да я цѣни? Библиотеката е надрасната далечъ духовните интереси на Плѣвенскиятъ граждани. Тя не е за тѣхните уста лжици. Но... нека напусна своите „философски рефлекси“ — тѣми сѫ старъ навикъ. Пѣтъ за гарата е прашенъ и е въ състояние да убие и най-хубавото чувство въ душата на човѣкъ. Слѣдъ $\frac{1}{2}$ часъ трень бавно потегли. Сбогомъ Плѣвенъ! До виждане добриятъ библиотекаръ, и другъ пѣтъ ще бѣдъ твой гостенинъ!

София, 12/X 1909 год.

ОТЗИВИ.

Общинскиятъ заемъ и опозицията.

Въ послѣдния брой на неграмотно списвания мѣстенъ листъ „Истинѣ“ срѣщаме една анкета отъ редакцията му — идея сама по себе твърдѣ хубава — между „партийнѣ шефове“ въ града, мнѣнието на които било „авторитетно“, както пише самата редакция. И наистина, чудно авторитетни мнѣния! На първо място е мнѣнието на извѣстниятъ на всички бившиятъ кметъ на града, който ограби общината и върху който тежки присъдата за кражби на Окр. Сдѣлъ. И този човѣкъ, за когото въ града ни нѣма двѣ мнѣния, има нахалностъ да дава свое „авторитетно“ мнѣние за новиятъ заемъ! И нещастниятъ стамболовитски листъ го е поставилъ на първо място! Неговото „авторитетно“ мнѣние казва:

„Сегашния общински съвѣтъ не ще въ състояние да извѣрши наврѣмено и правилно една такава крупна работа....“ И ние мислимъ, че не ще може да я извѣрши, както това би извѣршилъ отъ бившиятъ стамболовитски общ. съвѣтъ! И вѣраме, че този заемъ ако бѣ направенъ отъ бившиятъ общинари, щѣщъ да бѣде реализиранъ до сега, и щѣхме да бѣдемъ свидѣтели не за кражби около 200,000 лв., а за двойно и тройно повече! Какво врѣме е нашето, крадците и тѣ даватъ публично свойтѣ „авторитетни“ мнѣния и изтѣкватъ на гражданинъ, че също тѣ иматъ похватитѣ да свѣршатъ подобна сдѣлка, каквато иска сегашния общ. съвѣтъ! О, нрави, нрави....

— Два мѣсеки става какъ съмъ пазачъ на имението на Г-на Любека.

Свещеникъ подигна рамънѣ и наставнически прибави:

— Г-нъ Любекъ би сториъл по-добре, ако си намѣрише пазачъ на имението отъ тукъ, а не да наводнява страната съ странници.... Хора, които сами не знаятъ отъ кждѣ сѫ.... Защо най-сетиѣ, какъвъ си ти?.... и жена ти?.... Па и жененъ ли си?....

— Да, отче, жененъ съмъ. Азъ ви изпратихъ чрѣзъ пощата нужните книжа за да се извѣрши обрядъ....

— Жененъ, ха!... Жененъ.... Това лесно се казва.... Книжата ти? — тѣлесно се правятъ.... Но ще видимъ.... А защо не се явяватъ никакъ въ църква? Ни тебъ, ни жена ти, нито никой отъ васъ не съмъ виждалъ тукъ?....

— Жена ми, отъ какъ сме тукъ, е била все болна: тя никога не е напушала леглото си, отче.... Пѣкъ и колко работа има въ кѫщи....

— Ти си безвѣрникъ.... Еретикъ.... революционеръ.... Ето защо не идвашъ въ църква. Жена ти сѫ.... Ако ти бѣ изгорилъ една дузина свѣщи на нашата покровителка „Св. Анна“, то жена ти не би била вече облна.... Ти ли гледашъ кравитѣ на Г-на Любека?

— Да, отче.

вагабонть. Бабата съсѣдка носѣше малъко, което крѣщѣше въ случайно намѣренитѣ му пелени и обивки. Задъ дѣтето вървѣха крѣстникътъ въ синъ сюртокъ, окрасенъ съ кадифе, крѣстницата — съ кокитливата си прическа, — слѣдъ тѣхъ вървѣше бащата, загърнатъ въ твърдѣ лъскавия си тѣсенъ и старъ реденгътъ. Само толкозъ: ни роднини, ни приятели, ни музика, ни лъскави лентички, ни весело шествие. Не валѣше, но небето бѣше нависнало съ облаци. Безкрайна тѣга жарѣще по пожелѣлътъ поля и обезцѣтенитъ храсталащи.

Когото достигнаха до църквата, свещеникътъ не бѣше още дошълъ. Трѣбаше да го почакатъ. Крѣстникътъ и крѣстницата паднаха на колѣчѣ прѣдъ иконата на „Св. Анна“ и шепнѣха молитви. Бабата люлѣше дѣтето, което още плачаше, — тя размѣсваше молитвите си съ приспивателни дѣтски напѣви. Бащата разглеждаше колонитѣ, сводоветѣ, златото и мръморътъ, — нѣща, които сѣкашъ съ магическия си жезълъ нѣкоя фея ги е изтеглила отъ нѣкоя блажена страна и ги е поставила въ този оголенъ край.

Колѣничеха жените съ лице почти прилѣпено до разноцѣтнитѣ каменни плочи на пода, и се молѣха освѣтени

отъ восьчнитѣ свѣщи. Неяснитѣ слова, излизачи изъ устата имъ, напомняха далечнитѣ пѣсни на пѣтїджитѣ въ ливадите вечерь. Ударитѣ на голѣмитѣ броенични зърна и звуковетѣ имъ се разнасяха въ мрачната тишина на огромната базилика.

Най-сетиѣ, слѣдъ единъ часъ заѧснение, свещеника пристигна цѣлъ почервенѣлъ, като веднага започна да привърза вървите на стихаря си.... Той изглеждаше недоволенъ, като че ли сѫ го дигнали отъ софратата.... Като отправи прѣзирителенъ погледъ къмъ скромната група, която не му обѣщаваше тѣсто въз награждение, той се обѣ

Слѣдъ „авторитетното“ мнѣние на стамболовиста, идва още „по-авторитетното“ на шефа на тончевистите — Ев. Обовъ. Г-нъ Обовъ не си дължава да вникнѣ по-дълбоко въ съдържанието на протокола.

Трети по редъ е г. Ив. х. Рачевъ, (цанковистъ) — като по-старъ шефъ, то по младът съ югоизпрѣварили и въ мисълта си! Г-нъ Рачевъ не познава въпроса и бѣрза да апелира за референдумъ за да се провали рѣшението на общ. съвѣтъ! Хубаво, свикайтъ вие събранието и ще видите колко „ваш“ хора ще дойдатъ, а гражданитъ оставете; тѣ често пожи иматъ по-добъръ умъ отъ „авторитетните“ шефове“. Но добре че е откровенъ; той самъ си признава, че не познава този въпросъ.

Четвърти по редъ е уваж. ни съгражданъ Т. Лукановъ, който не бѣрза на всѣка покана да отговаря и остава да дочака рѣшението на партийната си организация.

Пети по редъ е г. Н. Кръстановъ. Той признава, че заема е належащъ, необходимъ, може да се понесе отъ бюджета на общината, но, споредъ него, само едно обстоятелство прѣчи да се направи: сегашниятъ общински съвѣтъ не е въ състояние да свърши подобна трудна работа. (!) За такава сдѣлка съ необходими „опитни“ и „тихи“ хора, които да се не каратъ по между си, та да имъ излѣзатъ кирливитъ ризи утре на пазаря, а да работятъ „солидарно“.

Това съ „авторитетните“ мнѣния на нашите опозиционни шефове,

И тъй, ergo: „авторитетното“ мнѣние на нашите опозиционни шефове е, че отъ заемъ имаме нужда, но настоящите общински управници немогатъ съ „успѣхъ“ да осъществятъ такава крупна работа. Тукъ се искатъ „опитни“ и „изпитани“ хора (може и специалисти отъ нѣкоя академия — споредъ особеното мнѣние на г. Рачева), които да се не каратъ, а „тихо“ и „спокойно“ всичко да вършатъ. Напр. Т. Табаковъ и неговътъ съвѣтници, добре познати на всички граждани отъ миньодишния процесъ, или най-сетне всички други опозиционни общински съвѣтници, но не и сегашниятъ.

Наистина, чудно „авторитетни“ мнѣния! „Щастлива“ е редакцията на стамболовитскиятъ листъ, а още повече нашето гражданство, че другадѣ хората нѣматъ и по единъ авторитетъ, а че имаме толко много! Дори имаме и за дѣлът!

Слѣдъ „авторитетното“ мнѣние на стамболовиста, идва още „по-авторитетното“ на шефа на тончевистите — Ев. Обовъ. Г-нъ Обовъ не си дължава да вникнѣ по-дълбоко въ съдържанието на протокола.

„Солидната“ направа на зданието Плѣвен. Земедел. Банка е очевидна за всички. Вече недѣля и повече какъ се поправятъ основите му. Едва сега става явно, колко недобросъвестенъ е билъ прѣприемача. Основите сѫ разкопани и се вижда, че тѣ сѫ правени само отъ камъкъ и тукъ-тамъ е поставяно по малко варъ. Дупките зеятъ и се наливатъ съ циментова каша, зданието се подира съ бетонъ отъ циментъ.

А каква е била тази комисия, която е приемала това здание? Явно е за всички, че тукъ има цѣла мистерия.

Р. С. Тъкмо на това място, дѣто можеше да се построи великолѣпенъ градски домъ, въ центърът на града, а стария такъвъ, който е въ много отношения негодъ, да се продадеше на комитета „Царь Освободител“, бившиятъ общинари продадоха мястото по неимовѣрно ниска цѣна само за да могатъ да добиятъ лични облаги! Ето още една „економия“ отъ актива на стамболовистката мафия, която на врѣмето тормозѣше всичко въ нашия градъ и днес има нахалността да дава публично своето „авторитетно“ мнѣние за економия въ общинския бюджетъ и разходи! Нека гражданитъ сами сѫдятъ за „искреното“ мнѣние на стамболовитската мафия.

На 25 т. м. д-во „Съгласие“ устрои танцовална вечеринка въ градския салонъ за въ полза на градската библиотека и читалище.

Пристигнала е въ града ни оперната трупа на г. Е. Полети. Ще даде нѣколько оперни представления. Въ репертуара на трупата личатъ между многото опери и слѣдните: „Хернани“, „Тоска“, „Фаустъ“, „Травията“, „Трояните“, „Кавалерия Рустикана“ и др. Въ трупата е и познатиятъ на Плѣвенци оперень артистъ г. Гуаско.

На 11 т. м. въ салона на дружество „Съгласие“ гр. Т. Лукановъ дѣржава обстойна рѣчь върху „дѣлата на демократията въ сврѣзка съ тѣзи на всички минали режими“. Салонътъ бѣ прѣпълченъ съ публика, прѣдимно работнишка.

На 9 ноември е насроченъ отъ тухашния окр. сѫдъ многошумния процесъ за библиотеката на д-ръ „Съгласие“ по тежбата на г. Н. Войниковъ противъ дѣйствията на I сѫд. приставъ за дѣто не пристигна да опише книгите на сѫщата библиотека. Дѣлото е вътърдѣ интересно, единствено по рода си у насъ. Редакцията своеувѣрѣменно ще даде всички подробности по него.

— А градината?

— Пакъ азъ, отче.

— Хубаво.... А тебе те викатъ Моренъ.... Впрочемъ, това е твоя работа.

Послѣ той грубо заповѣда на бабата да снеме на бебето шапчицата и прѣстилчицата му.

— Момиче ли е, или момче?.... Ка-ко-ко?....

— Момиченце е, прошѣпна бабата, на която грубитъ прѣстилчицата му.

— А защо пиши таквъзъ?.... Из-глежда да е болно.... Впрочемъ, това е моя работа.... По скоро де!....

Шапчицата биде свалена и се появи дѣтския черепъ голь, сбърчанъ, а отъ дѣтѣ страни до целото личеха дѣвѣ сини петна. Свещеникътъ забѣлѣза петната и извика:

— Това дѣте трѣба да се е появило на бѣлъ свѣтъ неестественно!....

— Да, отче! Майката щѣше да умрѣ.... Потърсила щипци.... Докторътъ искаше да го реже на кѣсове....

Цѣли два дена прѣкарахме въ страшни безпокойства — обясни башата.

— А като се роди, дойде ли ви на умъ да го кръстите поне по домашчому?

Учителскиятъ съвѣтъ на основните училища подъ прѣдсѣдателството на г-нъ Окр. Инспекторъ е рѣшилъ най-сетне съ большинство да въведе читаната на Влайкова.

Този семестъ въ Софийската университетъ е почналъ да чете бившиятъ министъ на нар. просвѣта г. Д-ръ Ив. Шишмановъ отново лекции по литература. Сега той чете „Сравнителна история на литературата през XVIII вѣкъ“ г. Шишмановъ бѣ посрѣдната най-радостно отъ нашите студенти съ бурни ржкоплѣскиания! Неговата аудитория е прѣпълнена. И този пожът нашето студентство показва, че то знае да цѣни своите добри и способни професори. Вече цѣли 12 семестри какъ г. Шишмановъ бѣ вънъ отъ университета; неговото отсѫтствие отъ университета се силно чувствува.

Варварскиятъ актъ на Испанското царско правителство въ съдружие съ воения сѫдъ, който екзекутира невино най-достойния синъ не само на Испания, но и на цѣла Европа — Фр. Феръръ — извика възмущението на цѣла културна Европа. Въ всички почти европейски центрове станаха шумни, дори кървави манифестиации противъ настоящето испанско правителство и озаящото посрѣдствена царска персона, която продължава да тероризира и гнети испанския народъ. Даже изъ некултурната и варварска Турция се изтръгнаха протести противъ този вандалски актъ, позоръ за човѣчестъ въ днешно врѣме.

Тѣзи дни града ни бѣ посѣтенъ отъ г-жа Вѣра Михайлова Лезингелевичъ изъ Одеса, която разгледа всички исторически място, кѫщи и музеи. Тя откупила отъ всички издания на комитета „Царь Освободител“ и ги раздала на различните учреждения въ града. Между прочемъ тя е подарила по единъ екземпляръ и на градската библиотека.

Нашиятъ царь заедно съ свитата си е направилъ официално посѣщение на срѣбърския прѣстолонаслѣдникъ. Посѣщението е станало въ планината „Копаоникъ“. Нашиятъ царь е билъ посрѣдната най-тържествено. Това посѣщение се коментира най-различно спрѣдъ политическите кржове.

Българо-ромънската мостова комисия е вече имала своето първо засѣдане подъ прѣдсѣдателството на прѣвървия ромънски министъ Братияну. Постъдниятъ е дѣржалъ хубава рѣчь, въ която е изтъкналъ ползата за дѣтѣ дѣржави отъ построяването на мостъ на Дунава. Ние вѣрваме, че работата на тази комисия ще бѫде плодотворна.

Рускиятъ царь, въпрѣки масовитъ протести на италианския народъ, е направилъ официална срѣща на италианския кралъ въ Ракониджи. Царьтъ се е придружавалъ отъ г. Изволски, а кралътъ отъ г. Титони.

сега си гледай крavitъ... Моренъ, Дюранъ и sie, адска кампания.

Луй Моренъ прѣзъ всичкото врѣме, като въртѣше упорито шапката си, едва промълви:

— Невѣроятно.... Невѣроятно.... Божичко, какво да правя?

Свещеника, като помисли минута, започна спокоино.

— Слушай да ти кажа.... Азъ не мога да кръстя дѣтето, до като въ него обитава дявола.... Но азъ мага, ако ти пожелаешъ, да изгоня дявола изъ него.... Само че за това ще платишъ 10 лева?

— Десетъ лева!.... Извика Луй Моренъ поразенъ. Десетъ лева!.... Много.... Твърдѣ много....

— Е, добре.... Понеже ти си бѣденъ, нека бѫдатъ петъ лева.... Съгласенъ ли си съ 5 лева?.... Пъкъ кога дойде берида, ще ми дадешъ и една кофа картофи, а прѣзъ септември ще ми донесешъ дванадесетъ литри масло.... Приемашъ ли?

Моренъ се почеса въ тила и стоя нѣколко минути въ нерѣшителностъ.

— И Вие за всичко това ще я и кръстите ли, или....

— Да, за всичко това ще я и кръстя.... съгласенъ ли си?....

Агенцията „Стѣфани“ публикува едно съобщение, въ което се казва, че разговоритъ на г. г. Титони и Изволски сѫ се въртели главно около балканскиятъ въпросъ. Двата министри сѫ имали възможностъ да констатиратъ, че Италия и Русия гонятъ въ балканите едни и сѫщи цѣли, сирѣчъ за засаждане на сегашното статуко въ Турция и мирното, нормално развитие на балканските държави. Слѣдователно, сближението на Италия и Русия не може да възбуди никакво недовѣrie и ще бѫде навѣрно посрѣдната отъ всички велики сили като една сериозна постъпка къмъ запазването на международния миръ.

Новъ законъ за пенсии.

Въ министерството на финансите, както съобщихме, засѣдава комисия за прѣглеждане законъта за пенсии и изработването онѣзи измѣнения, които трѣба да се вложатъ въ него.

Главниятъ измѣнения, които се прѣполага да станатъ въ закона, се състоятъ въ слѣдното: пенсийниятъ фондъ отъ 20 милиона лева да стане дѣржавенъ и пенсииятъ дѣржавни; пенсийниятъ години да се увеличатъ отъ 15 на 20 години, и освѣнъ това да се дава пенсия слѣдъ като чиновника навърши 50 години възрастъ. Значи ще се изисква възрастъ пенсия ценъ.

Лансира се и мнѣнието, че военните и гражданска пенсии да се съединятъ подъ едно вѣдомство.

Комисията която ще изработва законопроекта, ще се справи съ всички тѣзи изказани мнѣния и ще удобри или не тѣхното влагане въ новия законъ. До колкото можахме да узнаеме, членовете отъ комисията едва ли биха възприели горните мнѣния, защото за това би се изисквало стабилизиране положението на чиновника. Колкото до въпроса за сливането на военните и гражданска пенсии, комисията се е изказала въ противъ смисълъ.

Дѣржавниятъ изпитъ на кандидатите за редовни основни училища ще произведе прѣзъ мѣсецъ ноември. За тѣзи, които ще дѣржатъ теоритически и практики изпитъ, изпитъ ще почне на 20 ноември, а за тия, които ще дѣржатъ само практики — отъ 27 с. мѣсецъ. Заявленията на кандидатите ще трѣба да постъпятъ най-късно до 1 ноември въ Окръжната инспекция.

Всички кандидати трѣба да посочи въ заявлението си училището, при което ѝ да положи изпита си.

Освѣнъ това, къмъ заявлението да се приложатъ: а) свидѣтелство за образование и б) служебно свидѣтелство за едногодишно учителствуване. Назначените тази година за прѣвървъвъ ще прилагатъ удостовѣрения. Кандидатите, които учителствуватъ въ този окръгъ и желаятъ да положатъ изпита си въ гр. Плѣвенъ, нѣма да прилагатъ служебно свидѣтелство или удостовѣрение.

— Много.... Твърдѣ много.... избѣбра Моренъ.

— Съгласенъ ли си, или не?

— Абе, съгласенъ съмъ, току.... Много.... Много скажо....

Тогава свещеникътъ, безъ да се бави, прѣкара ржката си по главата на дѣтето, почука по корема, избѣбра нѣколко латински думи, направи нѣколко странини жестове въ въздуха и извика:

— Хайде!.... Дяволътъ избѣга.... Сега може да се кръщава.

Той наново започна латинскиятъ слова, напрѣска съ вода чолото на дѣтето, турна му въ устата парче соль, прѣкръсти се и весело прибави:

— Хайде бѣше.... Сега момичето е католичка, то може да умре....

И тѣ се върнаха прѣзъ пустото поле мълчаливи, съ наведени глави и обзети отъ безкраенъ ужасъ. Бабата вървѣше напрѣдъ и носѣше бебето, което все още продължаваше да плаче, кръстникътъ и кръстницата вървѣха отдиръ; далечъ на страна отъ тѣхъ вървѣше Моренъ. Вечеръта започваше, — една мъгла, пълна съ блуждающи сѣнки вечеръ.... А тамъ, въ високите дивни камбанарии царѣше „Св. Анна“, покровителка на бѣдните бретонци....

Заявлениета да съдържатъ безъ друго и слѣднитъ свѣднія:

а) кога е почнала да учителствува за пръвъ пътъ, б) колко врѣме е учителствуvalъ до сега и в) какъвъ изпитъ желае да положи — практически или теоритически и практически.

Таксата 5 лева (за ония, които ще положатъ само практически изпитъ) и 10 лева (за ония, които ще положатъ практически и теоретически изпитъ) се внася до 1 ноември т. г. въ окръжната училищна инспекция съ пощ. записъ или напоменаването отъ учителя лице.

Таксата въ марки не се приема.

Изпитъ на кандидатите за окръжни училищни инспектори ще се произведе по напечатания вече въ „Д. Вѣстникъ“ правилникъ. Ще почне на 7 декември т. г. Всички кандидати трѣбва да изпратятъ заявление въ окръжната инспекция най-късно до 1 ноември.

Въпросътъ за признаването на новия Брюкселски университетъ, за която цѣлъ между другото бѣ дошълъ въ Столицата уважаемият ректоръ г. Де Грефъ, е разрѣшенъ въ смисълъ, че дипломитъ на свѣршилъ този университетъ ще се признава въ настъпното подъ условие, ако притежателъ имъ съ завършено срѣдно образование, ако съ слушали 6 семестра и ако съ получили диплома съ срѣщу това. Въ този смисълъ въ Народното събрание ще се внесе законъ за обща класификация на всички западни университети, въ числото на които ще влиза и Брюкселския университетъ.

Новиятъ университетъ въ София. На 20 т. м. е опредѣлено да се събере ефорията по построяването на новия Софийски университетъ, за която цѣлъ извѣстнитъ на всички благодѣтель Евл. Георгиевъ бѣ завѣщалъ на врѣмето една крупна сума. Въ настоящия моментъ сумата е нарасла на 13 miliona и 800 хиляди лева. Засѣданятията ще станатъ въ Бокурешъ подъ председателството на министъра на просвѣтата г. Мушановъ. Поканени съ всички членове да присѫтствуватъ отъ г. Шоповъ, комуто е възложилъ великия благодѣтель да изпълни завѣщанието му. Но- вата университетска зграда ще биде монументално здание, единствено въ южна Европа.

Получихме слѣдната покана отъ Насътството на Археологическото дружество съ молба да я публикуваме въ вѣстника:

„Извѣстно Ви е вѣрваме, че напослѣдъкъ дружеството ни полага твърдъ голѣми усилия за реализирането на цѣлите, които си е поставило. Като най- важни свои дѣла то ще Ви посочи: 1) една твърдъ богата вече музейна сбирка, която въ едно близко бѫдащо ще се прѣвърне въ „Плѣвенски народенъ археолог. музей“. Съ него, всемирноизвѣстния исторически гр. Плѣвенъ, ще се сдобие съ още една цѣнна забѣлѣжителност; и 2) прѣприетъ археологични разкопки на кайльшките развалини, въ мястото, гдѣто е била града въ врѣмето на тракийцитъ, римлянитъ и старитъ българи. Тѣзи раскопки даватъ отлични резултати, които ще обогатятъ българската история и особено историята на града.“

Причинитъ за нѣколкогодишния сънъ, който дружеството прѣкара, съ вече прѣмахнати. Надѣваме се, че при тѣзи условия, Вие не ще ни откажите съдѣйствието си, като се запишите за членъ на дружеството ни, макаръ и съ минималния вносъ, когото ще оцѣнимъ повече като морална подкрепа.

Прочее, бѫде тѣй любезенъ да се отзоветъ на поканата ни, като съ една пощенска карта ни съобщите: 1) точния си адресъ и 2) годишния членски вносъ, който си опредѣляте (вижъ, чл. 6 заб. 2). Слѣдъ получуването ѝ, ние ще Ви считаме за членъ на дружеството отъ началото на тек. полугодие.

Забѣлѣжка. Записванията могатъ да ставатъ и съ устно заявление при дѣловод. Ив. Дановъ.

Дружеството съобщава, че мозайката въ Кайлька ще бѫде открита до 27 т. м., слѣдъ който денъ ще бѫде закрита до подновяването на разкопките.

Пишатъ ни отъ града.

Прѣзъ миналата година за секретар на I Плѣв. Мир. Сѫдия бѣ назначенъ нѣкой си Ив. Тричковъ. Милостта му посекретарува кратко врѣме и избѣга, като замѣкна всички суми, които нѣкой граждани бѣха внесли въ сѫдилището за свидѣтелски вънаграждения и пр. Потрѣбно бѣ гражданинъ да внесатъ сумитъ наново, иначе дѣлата имъ се не насрочаха. Не стига това, ами сумитъ, които секретаря задигна, още не съж повѣрнати на вносителитъ имъ. Или трѣбва гражданинъ да се разтакаватъ по сѫдилищата да сѫдятъ дѣржавата? Дѣржавата чрѣзъ гаранцията на секретаря трѣбва да е взела тия суми вече. Защо не се повѣрнатъ на гражданинъ? Ние обрѣщаме виманието на уважаемиятъ г. Пиронковъ (мировия сѫдия), да се заинтересува отъ това и да замоли Министерството да прѣдвиди тия суми въ бюджета си и наврѣме да се повѣрнатъ на правоимеющите.

Учителски куриозъ.

Учителскиятъ съвѣтъ въ с. Ракита, Луковитско, ималъ събрание въ което се занимавалъ съ въпроса за избирането нови учебници. Единъ отъ учителитъ става и ентузиазирано почва да разправя за новия букваръ на Г. Стояновъ (какъвто сѫществува само въ неговото разпалено въображение), наредъ по най-новата — генетическа (!) метода, съ художествени карти и четива, раскошно издание и пр. пр. И учителскиятъ съвѣтъ единодушно рѣща да се въведе букваря на Стоянова. Но какво излиза въ послѣдствие? Когато отиватъ да го потърсятъ въ книжарницата, оказа се че такъвъ букваръ не сѫществува и че прѣданинъ учебникарски настоятели на Стоянова съ толкова ревност и сѫщеврѣмено невежи, че съж готови да агитиратъ не само за издаденинъ му учебници, но и за приготвяванинъ (може би!) такива. Наистина прѣдани и енергични агитатори!

Нашиятъ общинари съзъмали инициативата да свикатъ едно гражданско събрание, на което да обсѫдятъ въпроса кѫдѣ би трѣбвало да се направи моста на Дунава. Тѣ съж на мнѣніе да се направи при гр. Никополь и на срѣща ромънския градъ Т. Магурели. Въ този смисълъ ще се вземе съответна резолюция, която ще се изпрати на застѣдаващата комисия въ Бокурешъ. Миналата недѣля е имало гражданско събрание въ гр. Турну Магурели и сърѣшили моста да се построи между гр. Т. Магурели и гр. Никополь. Идеята е прѣкрасна и заслужава всѣкаква подкрепа. По този въпросъ ще се повѣрнемъ обстойно въ слѣдния брой.

Вносътъ на добитъкъ отъ България въ Италия. До като се изработи специална ветеринарна конвенция между България и Италия вносътъ на добитъкъ въ послѣдната ще става по слѣднитъ врѣмени нареди:

1) Всичка партида отъ добитъкъ, изпращана за Италия, да бѫде снабдена съ свидѣтелство отъ мѣстнитъ санитарни власти, завѣрено отъ мѣстния италиански консулъ.

2) Ще се допуска само такъвъ добитъкъ, който иде отъ мѣста, гдѣто не върлува епидемия, или пъкъ ако е върлува такава, да се удостовѣри, че прѣди изпращането на добитъкъ съзтекли 40 дена отъ прѣкратяването на епидемията, и

3) Ако прѣдварително се съобщи въ респективното италианско м-во чистото на изпратения добитъкъ и митнически пунктъ, прѣзъ който ще се пропусне въ страната.

Опровержение.

Помолени сме да дадемъ място на слѣдното опровержение, изпратено ни отъ гр. К. Мотавчиевъ.

Въ мѣстнитъ стамболовистки въ „Истина“ е помѣстено едно тенденциозно антрефиле подъ заглавие „Политика съ тетрадки“; съобщавамъ, че всичко писано въ смисълъ, че съмъ заставялъ тѣзи или онѣзи учители да зарежчатъ на учениците да купуватъ само приготвенинъ отъ мене тетрадки е не- вѣрно. Азъ, като всѣкви книжаръ, който

слѣди вървежка и нуждитъ на книжния пазаръ, съобразихъ, че новата ни гимназия ще има нужда отъ тетрадки и приготвихъ нѣколько образци. Другите книжари не сториха това, а стоеха съ скръстени рѣчи. Вмѣсто да приготвятъ по-хубави образци отъ моите, слѣдъ като ги видѣха, тѣ прибѣгватъ до вѣстниците за да разправятъ, че съмъ си служилъ съ властта. Г-да, вие като книжари, трѣбаше да съобразите и върху почвата на търговската конкуренция да застанете, а не да пишете вѣстничарски антрефилета и ме обвинявате въ партизанство. При липсата на подобни образци, не е чудно, дѣто нѣкое отъ учителитъ съ прѣпоръчали моите тетради, които при това съж и неимовѣрно ефти.

Поправка. Продажбата по обявленето № 5212 да се чете отъ 26 септември до 27 октомври н. година.

Продажбата по обявленето № 5210 да се чете отъ 26 септември до 27 октомври н. г.

II Сѫдебенъ Приставъ.

Всичко относящо съ до експедицията на вѣстника и паричните здѣлки, като изплащане на обявления, абонаменти и пр. се извѣршила отъ г. К. Т. Мотавчиевъ, къмъ когото умоляваме да се отнасятъ.

ИЗЪ НАУКАТА И ЖИВОТА.

Дезинфекция на книгите и книжните пари.

Не само водата и въздуха, но тѣжко и употребяваниятъ книги и банкноти се явяватъ като разпространители на болестнотворните микроби. Правени съж много опити съ цѣлъ да се унищожатъ тѣзи зародиши въ книгите и по банкнотите. Обаче всички почти съж били безрезультатни, тѣй като или съж били неприложими на практика, поради тѣхната склонност, а пѣрът съж упражнявалъ неблагоприятно дѣйствие върху хартията. Не отдавна проф. Берлиозъ (F. Berlioz, „Раритетъ“ № 87, 1908) е открилъ нов методъ, който не страда отъ посочените по-горѣ недостатъци и при тога дѣйствува твърдъ успѣшно и е лесно приспособимъ. Той е построилъ особенъ апаратъ, въ който се изпарява течността, наречена отъ него алдеолъ, състояща се отъ формалдехитъ и етиль-алдехидъ. Трѣбва да се съобщи и това, че френскиятъ санитаренъ съвѣтъ е далъ съответственъ отзивъ за този апаратъ. Въ този апаратъ, чекмеджето на който, споредъ случая, може да измѣнява своя размѣръ, се поставя книгите на течението, приблизително два часа при температурата 90 — 95° Ц. Опити съж правени съ книги отъ най-различна дебелина, даже съ книги отъ 3000 страници. Споредъ съобщението на френската медецинска академия, слѣдъ тѣзи опити книгите се оказали съвршено лишени отъ каквито и да било зародиши.

Ако този апаратъ дѣйствително тѣжко изпълнява възложената му задача, то голѣмитъ библиотеки за читане, читалищните зали и т. н. непрѣменно трѣбва да си го набавятъ. Също тѣй благодарение на него би могло да се дезинфекциратъ книжните пари, които разнасятъ още повече опасни зародиши, отколкото книгите.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Книгоиздателство „Буревѣстникъ“ — София.

Нови издания:

1) Дж. Рескинъ. Лекции за Искусството ц. — 80 ст.

2) М. дела Грация. Катастрофа — драма ц. — 90 ст.

3) Ан. Луначарски. Основитъ на по- позитивната естетика ц. — 1 лв.

4) Ос. Уайлдъ и К. Тетмайеръ. Стихотворенія въ проза ц. — 70 ст.

Издателството доставя всички руски, френски и нѣмски издания. Искайте подробния каталогъ.

Адресъ: Книгоиздателство „Буревѣстникъ“ — София.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ една мобилирана стая. Споразумѣніе въ печатницата на К. Т. Мотавчиевъ.

Художественъ Магазинъ
„ДРЕЗДЕНЪ“-Плѣвенъ.
Пристигнаха най-разнообразни художествени илюстровани карти изъ разни опери, галерии, особено изъ новата руска галерия и различни картини.

Цѣни умѣрени.

Съ почитание:

Асѣнь Христовъ.

Търговско-индустриаленъ магазинъ на Д. Гуговъ — Плѣвенъ.

НЕБИВАЛА ЕФТЕНИЯ!

Ефтиени, здрави, елегантни и трайни обуща, дѣтски, мжжки и дамски можете да си купите само отъ търговско-индустриалния магазинъ на Д. Гуговъ: ул. Александровска, срѣчу къщата — музей, единственъ представителъ на обувната фабрика „Янтра“ въ Габрово.

Цѣни опредѣлени:

Обикнов. фасонъ отъ диамантова (кромогва) кожа
№ 40 — 14.00 лв. Ако съж шити — 1 л. по скъжло.
съж и американски фасонъ
№ 41 — 14.50 "
№ 42 — 15.00 "
№ 43 — 15.00 "
№ 44 — 15.55 "
№ 45 — 16.00 "

Съ почитание: Д. Гуговъ — Плѣвенъ.

ПЕЧАТНИЦА

на

К. Т. Мотавчиевъ — Плѣвенъ.

Единствената въ града ни комплектна художествена печатница; приема да печати различни илюстрации, списания, учебници, прочитни книги, вѣстници, търговски тевтери, за-писи, бланки, пликове, фактури, квитанции, разписки, реклами, свадбени, визитни карти и пр.

Работа чиста и бѣзъ

Цѣни най-износни.

Отъ управлението на печатницата.